

vist nok en saa lang Tid, at al Interesse for at faae en saadan Tilladelse som Regel efter den gjældende Praxis vilde være ganske bortfalden; thi jeg tror ikke, jeg er feil underrettet, naar jeg siger, at i Almindelighed varer det meget sjældent længere Tid, inden der strides til Nedslagning, og det vilde altsaa ikke nytte Noget at faae en saadan Tilladelse et Par Uger efter. Men hvis den høitærede Ministers principale Vædring vedtages, vilde det endnu se meget værre ud; thi saa vilde der under visse Forhold aldeles ikke blive givet Eieren nogen Erstatning ved en saadan Nedslagning. Nu udtalte den høitærede Minister først, hvad jeg paa ingen Maade kan være enig med ham i, ja end ikke kan forstaa, at i dette Tilfælde gav man den Private ganske samme Ret som det Offentlige overfor Nedslagninger. Det høieste, den Private kan gjøre, er at indgive Begjæring til Indenrigsministeren om at faae Dyret nedslaaet, og først naar denne Begjæring bevilges, kan Dyret nedslaaes. Det er altsaa det Offentlige, der tillader og bevilger det, Eieren har sandelig ikke Magt til at beordre Dyret nedslaaet, saaledes som det Offentlige. Der er altsaa en meget betydelig Forskjel, og det er i Virkeligheden i begge Tilfælde det Offentlige, der i det ene Tilfælde beordrer og i det andet Tilfælde tillader Nedslagningen. Men saa kommer det Tilfælde, som meget stærkt er fremhævet af den høitærede Minister, at det, naar det viser sig ved Nedslagningen, at Dyret er sundt, saa at det Offentlige altsaa havde Ret, vilde være aldeles urimeligt at give den Paagjældende Erstatning. Nu er lige det Omvendte Tilfældet. Jeg sætter f. Ex., at han har en Hest, der er mistænkt for Snive, og Autoriteterne sætte derfor hans Hestebesætning under offentligt Tilsyn. Han maa altsaa ikke komme med sine Heste bort fra Eiendommen, og der maa ingen fremmede Heste komme til ham, hvilket kan være meget generende for ham. Nu tror han, det er en almindelig forkvælet og forældet Forskøelse, der har bragt Næseflod, og han er overbevist om, at det ikke er Snive, og han protesterer; men saa siger Dyrlægen: Det kan gjerne være, det ikke er Snive, men Hesten er mistænkt, og derfor sætte vi Din Besætning under offentligt Tilsyn. Jeg forudsætter saa, at Eieren der føler sig forurettet, henvender sig til Indenrigsministeren og forklarer: Jeg tror ikke, det forholder sig saa, og det generer mig meget at være sat under offentligt Tilsyn med min Hestebesætning; jeg beder derfor om, at det mistænkte Dyr maa blive nedslaaet, for at det kan blive afgjort, om det har været Snive.

Han faar saa Tilladelse, Dyret bliver nedslaaet, og det viser sig, at Manden har Ret, og at det Offentlige altsaa efter en ubegrundet Mistanke har sat hans Besætning under offentligt Tilsyn. Nu spørger jeg, om der ikke er en vis Rimelighed for, at Manden ikke blot faar fuldstændig Erstatning for sin Hest, men tillige for det ubegrundede Tilsyn, han har været sat under. Paa den anden Side kunde der, hvis det ved Obduktionen viser sig, at Dyret har lidt af Sygdommen, være en vis Grund til, at han ingen Erstatning faar; thi saa havde det Offentlige jo Ret. Jeg ser derfor ikke Andet, end at naar den høitærede Ministers subsidiaire Vædringsforslag bliver vedtaget, vil det i det Hele taget være en Indrømmelse overfor Udvalget og ogsaa overfor mit Standpunkt, og i saa Tilfælde vil jeg tage ogsaa det sidste af mig stillede Vædringsforslag tilbage.

Fornanden: Ja det bliver nok snarere det mellemste. Jeg forstaaer det ikke rettere, end at det første og det sidste af de af det ærede Medlem stillede Vædringsforslag ere tagne tilbage. Hvis ingen andre optager dem ere de bortfaldne. Derimod er det med Hensyn til det tilbagestaaende Forslag antydet, at det vil blive taget tilbage, saafremt ogsaa den ærede Minister tager sit principale Forslag tilbage. Det forekommer mig, at det Foredrag, vi hørte af Ministeren, giver Anledning til at formode dette. Jeg veed ikke, om den ærede Minister ønsker Ordet? (Indenrigsministeren: Nei). Ordføreren har Ordet.

Ordføreren (Mourier-Petersen): Den ærede Indenrigsministers Vædringsforslag til § 6 kan Udvalget eller i alt Fald Udvalgets Flertal tiltræde. Ligeledes kan Udvalgets Flertal tiltræde den ærede Ministers subsidiaire Forslag til § 8. Derved bliver efter Udvalgets Mening Intet præjudiceret for det enkelte Tilfælde, men Afgjørelsen vil bero paa de foreliggende Omstændigheder, og dermed kan Udvalget erklære sig tilfreds. Jeg skal tillade mig at henstille til den ærede Indenrigsminister at tage det principale Forslag til § 8 tilbage, og jeg haaber da, at Thinget eller i det Mindste den langt overveiende Majoritet deraf vil slutte sig til det subsidiaire Forslag. Hvis den ærede Minister efterkommer denne Opfordring fra min Side, er der her ikke nogen Anledning for mig til at yttre mig om Vædringsforslaget af et æret Medlem af Udvalget (Breinholt) til den samme Paragraf, et Forslag, som jeg ellers maatte have udtalt mig bestemt imod. —